

"Antičho"

D. 63-1711

cour Renda, a nakonec jsem zjistil, že jsem si tuhle vinu nemohl odpustit ani já... Pane Hrabale, tři měsíce, celou věčnost jsem se děl tam v tom bytě za záclonou, nevzal jsem, přisahám, ani játra, ani slezinku, ani vařené hovězí, ani tu mořskou rybu, kterou jsem tak rád jedl u vás, seděl jsem za záclonou a žasnul jsem, jak jste mne mohl dát těm lidem, proč jste, pane Hrabale, jim nedal tu moji sestřičku, tu maličkou, ta by snad tady za záclonou byla šťastná, ale já jsem myslel jen na vás, protože, a vy to dobře víte, já jsem vás měl rád, já jsem vás miloval, a vy jste mne měl taky rád, taky jste mě miloval, docela bych s tím souhlasil, kdybyste mne dal do toho poštovního pytle, a kdybyste mne zabil, jako jste zabil tu kočku za mrazí- vých dní, vklouzl bych tam taky, protože byste mne v tom poštovním pytli utloukl tak jako i ta koťátka sotva narozená, a já bych to od vás přijal, protože jsem vas, pane Hrabale, miloval. Utloukl byste mne o kme- ny bříz, o které jsem si brousil dráčky. A já to vím, že na to byl ten pytel, ten poštovní pytel, který je pořád složený a se zaslou krví, pořád tam leží v kůlničce, abyste v něm zabil další koťátka a kočky, které jsou přes- počténé, kterých je ve stavení navíc. Ale proč jste mne dával do světa, když jste mne měl nejraději, ze všech koček jste mne mi- loval tak, jako jsem měl rád já vás? Pane

Hrabale, ruku na srdce, jednu kočku jste mohl žít navíc, já jsem přeci to nechtěl za- darmo to jít a mlíčko od vás, sám dobře víte, že jsem každou myšku, kterou jsem chytil, každou jsem vám položil na okno, abyste viděl, že mne neživíte zadarmo, do- konce každého ptáčka jsem vám přinesl, do- konce jsem vám přinesl i koroptve a malič- ké bažanty, jednou jsem vám donesl i ještě živého divokého králíčka, abych nakonec vám dotáhnul velkého králíka, se kterým jsem se serval jen proto, abych vám ukázal, že mne neživíte zadarmo, protože jsem se narodil ve vaší posteli, s vámi jsem pak spá- val, když jste se procházel, tak jsem za noci vás doprovázel, když padal sníh, tak jsem s vámi došel vysokým sněhem až do Hájen- ky v lese, abych tam na vás čekal, až zase půjdete domů, abych vyskočil a zase jsme se vraceli tam k nám, tam k teplým kamnům, abych pak si lehl k vám a jako jediný jsem s vámi spal, tak jste mi, pane Hrabale, dával klamně přednost před ostatními a já jsem byl na to pyšný, tak, jako jsem byl pyšný na všechny ty vaše břízky a borovice, na váš potok, dokonce jsem věděl, kdy se budete vracet do lesa tím vašim autem, nebyl jste doma někdy tak dlouho, ale já jsem seděl na balkóně a naslouchal jsem a věděl jsem a poznal, že tam na silnici přijíždí vaše auto, seběhl jsem a běžel jsem vám naproti,